

Cà phê mùa xuân

Tác Giả: Quý Th

Thứ Hai, 14 Tháng 5 Năm 2012 15:36

Mấy năm sau giờ phóng thanh niên miền nam không có việc làm, suốt ngày thò tay ra cà quán cà phê.

Tôi tuy không ghiền mà cũng không chịu chút caffeine, uống vào thấy trong người xôn xao khó chịu, song vẫn ở trong số này. Thời kỳ này sáng nào tôi cũng bắt chút cà phê, uống li chanh muối, trà đá, nghe chuyện và góp chuyện tào lao cho qua ngày, trả về nhà kiếm miếng cơm, ngủ một giấc, chiều lại ra quán cà phê ven đường ngồi cho đỡ nhàm chán, cuộc đời này không hề thoát kéo dài từng ngày vô tận.

Tôi đã từng đi qua nhiều quán cà phê hoa nở trên các trục đường tây nguyên. Cà phê nở rộ cả ta thì xa đã nở trên thành phố. Ở Paris có nhiều quán cà phê nổi tiếng như “Café Moka Banmêthuit”, đường khách. Cà phê là một mặt hàng xuất khẩu mỗi năm hàng trăm ngàn tấn, thế nhưng không hiểu tại sao mấy năm đó cà phê rất khan hiếm, quý như vàng, và uống cà phê bắt xem là một thói quen. Có lẽ chính kinh đô cà phê Buôn ma Thuột, buổi sáng ba giờ tôi bắt đầu ghiền đánh thức dậy đi uống cà phê chui. Hỏi tại sao phải đi uống giờ khuya khuya này? Người ta nói, ở đây cơm bán cà phê. Đi buôn cà phê từ cao nguyên xuống đồng bằng, mỗi lần năm ba kí gạo trong người, chờ học hỏi một chút qua mặt đồng nghiệp trước khi đi. Buôn “Cà” là cái nghề mới cho người ít vốn.

Đem cà phê đi đồng nghiệp phải giữ gìn như báu vật, sợ phải nên hết cà phê đã hết thì rất quý, giá đắt lắm. Người bán hàng đến đây, bắp rang vàng, quả cau già sắc lấy nước, đun đen rang cháy xay trộn chung với một ít cà phê nguyên chất lọc ra thành thành phần khen khét đen đen, uống chỉ có cái vị đắng chát phải chút húng quế và cà phê. Thế nhưng mấy người đã quên, thấy rất ngon, và cũng “phê” như cà phê thì thôi! Sau này đồng nghiệp uống cà phê nguyên chất thì thấy không bằng cà phê dầm

Có lẽ tôi đang ngồi li chanh muối, chờ đợi uống xong thấy mấy người rùng rùng bắt

Cà phê mùa xuân

Tác Giả: Quý Th

Thứ Hai, 14 Tháng 5 Năm 2012 15:36

ch y. Tôi không hiểu chuyện gì cũng ch y theo. Sau mấy biệt công an phố họp với quần lý trưởng, thu về đi d p quán cóc l đ ng. Khi tình hình trở yên, thì li n c chanh quý giá c a tôi đã bán đó u ng học đ đi r i. Tôi đem cái li không đ n khi u n i v i cô Thi ch quán thì đ c nghe gi i thích m t cách hoàn toàn vô trách nhiệm : Quán không biệt, đó là luật hè phố, c a ai n y gi , m t ráng ch u ! Tôi nh i i lúc ch y lo n ai cũng bê theo li n c c a mình ch có tôi là không. L n sau tôi đã có kinh nghiệm, khi bán ch y nh đem theo th c u ng. C vài ba hôm i có m t l n quán b t p kích. Khách hàng đã quen v i c nh này nên b o toàn đ c tài s n c a mình. Ch có cô ch quán khi thì m t cái bàn, cái ghế, lúc m t m y cái li, cái phin. Tôi thấy cô Thi ng i ti c c a khóc t i nghi p l m. Tôi hỏi :” Sao không đi xin i ?” Thi nói :” Xin sao đ c, ph i n p ph t, em không có đ ti n “. Th là l n sau thoáng bóng công an đi d p quán cóc l đ ng, tôi đ ng lên đem li cà phê c a mình gi u sau gốc cây bàng bên đ ng. Tôi ra tay nghĩa hiệp giúp nàng đ n d p bê cái bàn cái ghế ch y vô h m. Bỗng táp đi qua, tôi đ c nàng Thi li c m t đ a tình, c i t ng m t cái th t t i. Hình nh món n tình b t đ u t cái ánh m t n c i y. Sau này có m y tên n a cũng noi g ng tôi xúm vào giúp đ n quán. B n chúng toàn là nh ng v n đ ng viên tài ba, nên n u có đ ng h b m dây đo th i gian, ch trong vòng b n t i năm giây, m t cái quán s s bi n đi m t nh ch a t ng hi n h u trên đ i. Nh th nên sau nh u l n b t p kích b t ng phe ta v n không th t h i gì v ng i v c a. Dân cà phê biệt cách đ i phó thì công an cũng biệt rút kinh nghiệm. Và tôi là n n nhân đ u tiên c a h .

Có l n đang m t tay xách m i cái ghế nh a, lo i gh l ng vào nhau, tay kia kéo b n cái bàn nh a, phi thân nh b c cao th võ lâm, bay vô ngõ h m thì m t cú đ p nh tr i giáng, tôi b đ y lên xe cùng v i m i th đ ngh l nh k nh c a cà phê v a hè, lò, phích, son, n i, li tách chén mu ng, phin cà phê c a c m t đ n đ ng này. L n đó chi n công c a công an là thu đ c r t nh i u chi n l i ph m và ch b t đ c m t tù binh, y là tôi !

Đây là l n th hai tôi b dây d a v i công an. L n th nh t cách đây đã lâu, lúc đó tôi là sinh viên trưởng đ i h c Luật khoa cái trưởng r t danh giá, đi bi u tình ch ng Di m b tóm c v công an quần ba. Khi y tôi vào tù m t cách hiên ngang, dù sao tôi cũng là m t thanh niên yêu n c. Tên đ i úy C nh sát xét gi y t thấy tôi trưởng ra cái th sinh viên luật năm th ba, th i đó hi m l m, h n t thái đ kính trưởng ra m t, không dám n t n h n x c. L n này tôi đ n công an không đ c v vang gì c . Hi n t i trưởng m t công an và nh ng ng i đi đ ng tôi ch là m t tên đ u đ ng xó ch , du th du th c, không có ngh nghi p chính đáng, bám vào hè phố, làm cái ngh h c p đ s ng. Trưởng tiên tôi b s v n ng n v cái t i ngoan c , nh i u l n chi m l đ ng buôn bán b t h p pháp không ch u tìm ngh nghi p chính đáng làm ăn, không th m nhu n cái câu “Lao đ ng là vinh quang” Có m t c u công an, ch đáng tu i em út c a tôi lên m t d y ch i b i tôi m t cách văn hoa và đ y ch t chính tr :” Gi này bao nhiêu thanh niên đang x thân giúp n c, còn anh, m t thanh niên thân dài vai r ng l i ch trông vào vi c mua gian bán l n mà s ng” Tôi ph i làm b n ki m đ i m. Tôi thu c h ng văn hay ch t th mà vi t đi vi t l i cái b n ki m đ i m hai trang gi y h c trò đ n l n th b y m i xong. Sau đó tôi còn b lẩn tay, ch p hình, và làm m i th t c nh m t t i ph m nguy hi m, cu i cùng n p ph t r i m i đ c cho v . Tôi c t ng ng i ta làm theo th t c và cho có l , x p h s đ đó vài năm sau thì h y. Song không ph i nh th , Cái gi i là “ Am nh màu xám tro” này còn theo tôi dài dài, nó

Cà phê mùa xuân

Tác Giả: Quý Th

Thứ Hai, 14 Tháng 5 Năm 2012 15:36

t n t i mãi trong t lí l ch.

Lúc tr v k l i cái n i đ n tr ng cho Thi nghe, không đ c m t câu an i i còn b nàg c n :” Ch m ch p quá, ch m nh rùa, đàn ông con trai gì mà l m còn h n đàn bà đ . Ai cũng ch y thoát sao anh l i b t m đ u ? Có ph i anh là con gà ch t không?” Hình nh tôi thu c h ng ng i mà y h c và tr t h c g i là masochiste (Kh dâm) tôi ch khoái ng i làm tôi kh , hành h tôi, nh cái cô Thi ba m i hai tu i, có ch ng đang h c t p c i t o và hai đ a con m t trai m t gái hoang nh qu và chúng r t ghét tôi này.

oOo

Thú th t tr c đ y tôi ch a đ ý đ n Thi. Nàng đ p hay x u tôi cũng ch ng quan tâm. Th c r t l , t cái ngày cu c s ng vô đ nh c c nh c k t n i tôi v i nàng, và nh t là t khi b nàg làm kh tôi l i b t đ u yêu nàng, b hành h và kh vì nàng bao nhiêu yêu nàng b y nhiêu. Ch ng Thi là sĩ quan quân đ i Sai gòn. Nàng là m t thi u ph cô đ n. Tôi kh vì Thi và kh thêm vì hai đ a bé m t trai m t gái chín m i tu i này. Chúng l i không a gì tôi. Tôi cho đó là l t nhiên. Tôi cũng ch ng tìm cách mua chu c c m tình c a chúng. Tôi nghĩ mình đã l y m t v ng i ta r i còn hai đ a con thì đ l i cho anh ta. B n tr con không cha này th ng r t khôn. Chúng m tr n tuy n giám sát ông chú v i bà m . Hình nh lúc nào cũng có m t đ a theo dõi chúng tôi. Lúc đó tôi oán chúng l m, sau nghĩ l i th y nh có th cu c tình thêm thú v . Chúng tôi lén lút hôn nhau đ i b p, ch r a m y cái phin, sau hè, ch c u tiêu, trên gác, sau cánh c a t , ngoài hiên nhà đ i đêm trắng, trên nóc nhà gi a m a khi chúng tôi lên đ i nha còn Thi đ ng đ i đ a m y viên ngói...Sáng s m b n tr con th ng ng mu n, chúng tôi đ c t do vài gi . Chúng nó đ y thì h t. L l t chúng nó không mu n đi ch i thì m và ông chú t t b ng đ u t ra s t s ng hào phóng cho ti n khuy n khích chúng đi ch i xa...

Tôi thâm nh p khá sâu vào ngành cà phê l đ ng. Tôi bi t n i mua cà phê h t đ m v rang, đ i xay, th i đó t t c đ i u này đ u ph i lén lút. Tôi bi t cách pha ch ch t đ n, tôi bi t cách th c m y cô hàng cà phê câu khách và tôi cũng bi t luôn cách th c b n chuyên đi u ng cà phê “ c sĩ ” là kí s , đ y s r i ch y. Cu c tình y t ng đầu yên xuôi không ng th i th đ i khác, cu c s ng đi lên, ng i ta không u ng cà phê v a hè n a, lúc này ph i có phòng c nhà c a kang trang, máy l nh, nh c đĩa, video... Cà phê v a hè tàn t đ n đ n r i ch t.

Ch ng nàng h c t p c i t o cũng v a m n h n v , th y anh ta tôi đ m ra th ng h i, đó th c s là m t ng i đàn ông t t, ng i ch ng t t, ng i cha t t, tóm l i anh ta h n tôi nhi u l m. Có l n bu i t i đ p xe qua tr c nhà nàng, nhìn vào tôi th y ch ng Thi hai tay b hai đ a con. Hình

Cà phê mùa xuân

Tác Giả: Quý Th

Thứ Hai, 14 Tháng 5 Năm 2012 15:36

nh tình ph ru t rà đó khi n tôi c m đ ng, t nh ng . Không h n mà tôi và Thi chuy n t tr ng thái tình yêu thành tình b n. M i vi c khá suôn s . V sau đôi khi đ n nhà nàg g p l i Thi, th y nét m t, c ch , thái đ nàg bình th n, đ i đ i v i tôi tr c m t ch ng nàg m t cách đúg m c, không l nh nh t, không kh ng khít quá m c. Tôi r t khâm ph c. Tôi khâm ph c chung c gi i n , đ i v i tôi ph n tinh t tinh quái m t cách b m sinh, ai cũng là di n viên u tú, thi n ngh , có ng i lên t i b c th ng th a, ngh sĩ nhân dân di n xu t không b ng ! Nhi u khi tôi không làm sao tin đ c kia là cô Thi, ng i đã t ng làm đ trò b y b v i mình nay làm b d ng d ng, hay th c là hay. Nghe Thi k v tôi ch ng nàg t ra r t quý m n tôi, tôi ch c cũng nh cái mi ng có làn môi m ng, khỏe mi ng x ch, lúc nào trông cũng nũg n u c a Thi. Đ àn ông v n kh kh o b m sinh b ph n x mũi qua m t đ d àng.

Có l n anh ta b o v pha cà phê m i tôi. Anh nói thêm :” Cho hai li đ c bi t cô ch quán !”. Th y v pha có m t c c, anh b o làm thêm c c n a. Thi bi t rõ tôi không u ng cà phê. Nàg gi n v i tôi :

- U ng gì ? Cà phê đen hay cà phê đ ?

“Cà phê đ ” là m t mã (Password) c a hai chúng tôi nói v m t tình tr ng gi i nghiêm c a ng i n . Anh ta ch ng hi u cà phê đ là gì. H i: “Bây gi có lo i cà phê đ sao ?” Thi và tôi đ u c i.